

ഏകാഗ്രതയിലൂടെ സർവ്വശക്തികളുടെ പ്രാപ്തി

ഇന്ന് എല്ലാവരും മിലനം ആഘോഷിക്കണമെന്ന ഒരേ ഒരു ശുദ്ധ സങ്കല്പത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുകയല്ലേ. ഒരേ സമയം, ഒരേ സങ്കല്പം - ഈ ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തി അതി ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഈ സംഘടനയുടെ ഒരു സങ്കല്പത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തിക്ക് എന്തു വേണമെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. എവിടെയാണോ ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തിയുള്ളത് അവിടെ സർവ്വശക്തിമാൻ കൂടെയുണ്ട്. ഏകാഗ്രതയാണ് സഹജമായ സഫലതയിലേക്കുള്ള താക്കോൽ. ഒരു ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവിന്റെ ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തിക്ക് അത്ഭുതം ചെയ്തു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കും, അപ്പോൾ എവിടെ അനേക ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തി സംഘടിത രൂപത്തിൽ ഉണ്ടോ, അവിടെ എന്താണ് അസാധ്യമായിട്ടുള്ളത്. എവിടെയാണോ ഏകാഗ്രതയുള്ളത് അവിടെ ശ്രേഷ്ഠതയും സ്പഷ്ടതയും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഏതൊരു നവീനതക്കും കണ്ടുപിടുത്തത്തിനും ഏകാഗ്രത വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. അത് ലൗകിക ലോകത്തിലെ കണ്ടുപിടുത്തമായിരിക്കാം, ആദ്ധ്യാത്മിക കണ്ടുപിടുത്തമായിരിക്കാം. ഏകാഗ്രത എന്നാലർത്ഥം ഒരേ ഒരു സങ്കല്പത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുക. ഒരേ ഒരു ലഹരിയിൽ മഗ്നരായിരിക്കുക. ഏകാഗ്രത അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള അലച്ചിലുകളിൽ നിന്നും സഹജമായി മുക്തമാക്കുന്നു. എത്ര സമയം ഏകാഗ്രതയുടെ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അത്രയും സമയം ദേഹവും ദേഹത്തിന്റെ ലോകവും സഹജമായി മറന്നിരിക്കും കാരണം ആ സമയത്ത് ലോകം തന്നെ ഏകാഗ്രതയാണ്, അതിൽ മഗ്നരായിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഏകാഗ്രതയുടെ അനുഭവിയാണോ? ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ ഏതൊരാളാണുള്ള സന്ദേശവും, ആ ആത്മാവിലേക്ക് എത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഏതൊരാളാണെന്നും ആഹ്വാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ഏതൊരാളാണിന്റെയും ശബ്ദം പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഏതൊരാളാണെന്നും ദൂരെയിരുന്നുകൊണ്ട് സഹയോഗം കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഏകാഗ്രതയെക്കുറിച്ച് അറിയാമല്ലോ അല്ലേ ! ഒരേ ഒരു ബാബയല്ലാതെ മറ്റൊരു സങ്കല്പവും ഉണ്ടാകരുത്. ഒരേ ഒരു ബാബയിൽ മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെയും അനുഭൂതി അറിയണം. ഒരേ ഒരാൾ മാത്രം. പുരുഷാർത്ഥത്തിലൂടെ ഏകാഗ്രത കൈവരിക്കുക മറ്റൊരു സ്റ്റേജാണ്. എന്നാൽ ഏകാഗ്രതയുടെ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക - അത് ശക്തിശാലിയായ സ്ഥിതിയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയുടെ ഒരു സങ്കല്പം പോലും ബാബക്കു സമാനാകുന്ന വളരെ അനുഭവങ്ങൾ നൽകും. ഈ ആത്മീയ ശക്തി പ്രയോഗിച്ചു നോക്കൂ. ഇതിനു ഏകാന്തത വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. അഭ്യസിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവസാന സമയത്ത് നാലു ഭാഗത്തും ബഹളം നടക്കുമ്പോഴും നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരേ ഒരാളിൽ ലയിച്ചിരിക്കും, ബഹളത്തിനിടയിലും ഏകാന്തതയുടെ അനുഭവം ചെയ്യും. പക്ഷെ വളരെ കാലത്തെ അഭ്യാസം വേണം, എങ്കിൽ മാത്രമേ നാലു ഭാഗത്തും അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള ബഹളം നടക്കുമ്പോഴും ഏകാന്തവാസത്തിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാകൂ. വർത്തമാന സമയത്ത് അങ്ങനെയുള്ള ഗുപ്ത ശക്തികളിലൂടെ അനുഭവി മുർത്തിയായി മാറേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇപ്പോഴും സ്വയം വളരെ തിരക്കിലാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു, പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്പോഴും വളരെയധികം ഫ്രീയാണ്. മുന്നോട്ട് പോകുന്നോറും കൂടുതൽ തിരക്കിലേക്കൊക്കും, അതുകൊണ്ട് ഭിന്ന ഭിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള സ്വ-അഭ്യാസം, സ്വ-സാധന എന്നിവയൊക്കെ ഇപ്പോൾ ചെയ്യാം. നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും സ്വയത്തെ പ്രതി കിട്ടുന്ന സമയമെല്ലാം അഭ്യാസത്തിലൂടെ സഫലമാക്കി കൊണ്ട് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ദിനം പ്രതി ദിനം അന്തരീക്ഷത്തിനനുസരിച്ച് എമർജൻസി കേസുകൾ കൂടുതൽ വരും. ഇപ്പോൾ ആരാമത്തോടു കൂടി മരുന്നു കൊടുക്കുന്നു. എമർജൻസി കേസുകൾക്ക് സമയവും ശക്തിയും കൊടുത്ത് അല്പ സമയം കൊണ്ട് കൂടുതൽ കേസുകൾ നോക്കേണ്ടി വരും. നിങ്ങൾ വെല്ലുവിളിക്കാറുണ്ട് അല്ലേ അവിനാശി നിരോധിയാകണമെങ്കിൽ വിശ്വത്തിൽ ഒരേ ഒരു ഹോസ്പിറ്റൽ മാത്രമേയുള്ളൂ എന്ന്, അപ്പോൾ നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള രോഗികൾ എവിടെ പോകും. ഏമർജൻസി കേസുകളുടെ ലൈൻ തന്നെയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. ആ സമയത്ത് എന്തു ചെയ്യും? അമർ ഭവ എന്ന വരദാനം കൊടുക്കും അല്ലേ. സ്വ-അഭ്യാസമാകുന്ന ഓക്സിജനിലൂടെ സാഹസത്തിന്റെ ശ്വാസം കൊടുക്കേണ്ടി വരും. പ്രതീക്ഷയറ്റു പോയ കേസുകൾ അതായത് നാലുഭാഗത്തു നിന്നും നിരാശരുടെ കേസുകൾ കൂടുതലായി വരും. അങ്ങനെയുള്ള പ്രതീക്ഷയറ്റു പോയ ആത്മാക്കൾക്ക് സാഹസം നൽകുക, അതാണ് ശ്വാസം നിറക്കൽ. പെട്ടെന്ന് പെട്ടെന്ന് ഓക്സിജൻ കൊടുക്കേണ്ടി വരും. ആ സ്വ-അഭ്യാസത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ ശക്തിശാലിയാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ട് സമയമില്ല എന്നു മാത്രം പറയരുത്. സമയം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രമേ ഉള്ളൂ, ഇനിയങ്ങോട്ട് സമയം കിട്ടില്ല. ലോകരോട് പറയാറില്ലേ സമയം കിട്ടാതെ വരുമെന്ന്, അതുകൊണ്ട് സമയം കണ്ടെത്തണമെന്ന്. സമയം കിട്ടില്ല, സമയം കണ്ടെത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. അങ്ങനെ പറ

യാറില്ലേ. സ്വ-അഭ്യാസത്തെ പ്രതിയും സമയം കിട്ടിയാൽ ചെയ്യാം എന്നു പറയരുത്. സമയം കണ്ടെത്തുക തന്നെ വേണം. സ്ഥാപനയുടെ ആദി കാലം മുതൽ ഒരു വിശേഷ വിധി നടന്നു പോരുന്നുണ്ട്. അതേതാണ്? ഓരോ തുള്ളി ഓരോ തുള്ളി ചേർന്ന് ഒരു കുളമായി തീരും. ഈ സമയത്തും ഇതു തന്നെയാണ് വിധി. കിട്ടുന്ന സമയം അഭ്യസിച്ച് അഭ്യസിച്ച് സർവ്വ അഭ്യാസ സ്വരൂപ സാഗരമായി തീരും. ഒരു സെക്കന്റാണ് കിട്ടുന്നതെങ്കിൽ അത് സ്വരൂപിച്ച് സ്വരൂപിച്ച് പോകൂ. സെക്കന്റ്, സെക്കന്റ് എന്നു പറഞ്ഞ് എത്രയായി തീരും. ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയാൽ അര മണികൂറായി മാറിയേക്കാം. നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും അഭ്യാസിയായി മാറൂ. വേഷാമ്പലുകൾ ഓരോ തുള്ളി വെള്ളത്തിനു വേണ്ടി ദാഹിച്ചിരിക്കും. അതു പോലെ സ്വ-അഭ്യാസിയായ വേഷാമ്പലുകൾ ഓരോ സെക്കന്റുകൾ അഭ്യാസത്തിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയാൽ അഭ്യാസ സ്വരൂപരായി മാറും.

സ്വ-അഭ്യാസത്തിൽ അലസരാകാതിരിക്കു കാരണം അവസാനം വിശേഷ ശക്തികളുടെ അഭ്യാസത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. ആ പ്രാക്ടിക്കൽ പരീക്ഷയിലൂടെയാണ് നമ്പർ ലഭിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഫസ്റ്റ് ഡിവിഷൻ കിട്ടണമെങ്കിൽ അഭ്യാസം ഫാസ്റ്റാക്കൂ. അതിൽ ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തി വിശേഷമായി പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യൂ. ബഹുളം നടക്കട്ടെ നിങ്ങൾ ഏകാഗ്രമാകൂ. ശാന്തമായ സ്ഥലത്തും പരിതസ്ഥിതികളിലും ഏകാഗ്രമാകുക സാധാരണ കാര്യമാണ്, പക്ഷെ നാലു ഭാഗവും ഇളകി മറിയുമ്പോൾ, അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരേ ഒരാളിൽ ലയിച്ചു പോകൂ അതായത് ഏകാന്തവാസിയായി തീരൂ. ഏകാന്തവാസിയായി ഏകാഗ്ര സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കൂ - ഇതാണ് മഹാരഥികളുടെ മഹാൻ പുരുഷാർത്ഥം. പുതിയ പുതിയ കുട്ടികൾക്ക് വളരെ സഹജമായ കാര്യമാണ്. ഒരേ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിക്കൂ, ഒരേ ഒരു കാര്യം എല്ലാവരെയും കേൾപ്പിക്കൂ. ഒരു കാര്യം മാത്രം ഓർമ്മിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ലല്ലോ. ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ചിലതൊക്കെ മറന്നു പോയേക്കാം പക്ഷെ ഒരു കാര്യമേ ഉള്ളൂ എങ്കിൽ മറക്കില്ലല്ലോ. ഒരാളുടെ മഹിമ പാടികൊണ്ടിരിക്കൂ, ഒരാളെക്കുറിച്ച് പാട്ടുകൾ പാടൂ, ഒരാളുടെ മാത്രം പരിചയം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ഇത് എളുപ്പമാണോ അതോ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ. എവിടെയാണോ ഒരാൾ മാത്രമുള്ളത് അവിടെ ഏകരസ സ്ഥിതി സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടായി തീരും. ഇനി വേറേ എന്തു വേണം. ഏകരസ സ്ഥിതിയല്ലേ വേണ്ടത്. അപ്പോൾ പിന്നെ ഒരു വാക്കു മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. ഒരാളുടെ പാട്ടു പാടണം, ഒരാളെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കണം. എത്ര എളുപ്പമാണ്. പുതിയ പുതിയ കുട്ടികൾക്ക് എളുപ്പമായ ഷോർട്ട്കട്ട് വഴികളാണ് പറഞ്ഞു തരുന്നത്. അപ്പോൾ വേഗം എത്തി ചേരുവാൻ സാധിക്കും. അതല്ലേ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. വന്നത് പിറകിലാണ്, പക്ഷെ പോകുന്നത് മുന്നിട്ടായിരിക്കണം, അതിനു ഇതാണ് ഷോർട്ട്കട്ട് വഴി, ഇതിലൂടെ പോയാൽ വളരെ വേഗം എത്തും. മാതാക്കൾക്ക് ആണെങ്കിലോ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എളുപ്പമായതു വേണം കാരണം ജന്മ ജന്മങ്ങളായി വളരെ അവശരായിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് എല്ലാം എളുപ്പമായതു വേണം. എത്ര അലഞ്ഞു. 63 ജന്മങ്ങളായി അലയുകയായിരുന്നു. അലയുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് എളുപ്പ വഴികൾ വേണം. എളുപ്പ വഴി കിട്ടുമ്പോൾ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് എത്തി ചേരും. മനസ്സിലായോ. ശരി.

പുതിയ കുട്ടികളും ഇരിക്കുന്നുണ്ട് മഹാരഥികളും ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടു കൂട്ടരും മുന്നിലുണ്ട്. ഏറ്റവും അടുത്ത് ഗുജറാത്ത് ആണ് അല്ലേ. സമീപത്തുമാണ്, സഹയോഗികളുമാണ് ഗുജറാത്തുകാർ. സഹയോഗത്തിൽ ഗുജറാത്തിന്റെ സ്ഥാനം രാജസ്ഥാനിനെക്കാൾ മുന്നിലാണ്. ആബു രാജസ്ഥാനിലാണ്, അങ്ങനെയെങ്കിൽ രാജസ്ഥാൻ എത്ര അടുത്താണ്. രാജസ്ഥാനിലെ രാജാക്കന്മാർ ഉണർന്നാൽ അത്ഭുതം ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ ഗുപ്തമായിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പിന്നീട് പ്രത്യക്ഷരാകും. ഗുജറാത്ത് എങ്ങനെ ജനിച്ചു, അറിയാമോ? ഗുജറാത്തിനു ആദ്യം സഹയോഗം കൊടുത്തു. സഹയോഗത്തിന്റെ ജലം ലഭിച്ചപ്പോൾ വിത്ത് മുളച്ചു. അപ്പോൾ അതിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്ന പഴവും സഹയോഗം തന്നെയായിരിക്കും അല്ലേ. ഗുജറാത്തിനു നേരിട്ട് ബാപ്റ്റാദയുടെ സങ്കല്പമാകുന്ന സഹയോഗത്തിന്റെ ജലം ലഭിച്ചു, അതുകൊണ്ട് അതിൽ നിന്നു മുണ്ടായ പഴവും സഹയോഗം തന്നെയാണ്. മനസ്സിലായോ. ഗുജറാത്തുകാർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ഗുജറാത്തിൽ ബാപ്റ്റാദയാണ് സെന്റർ തുറന്നത്. ഗുജറാത്ത് സ്വയം അല്ല തുറന്നത്, അതുകൊണ്ട് ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ സഹയോഗമാകുന്ന പഴം സഹജമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരില്ല. ഒരു കാര്യത്തിലും പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരില്ല. ഭൂമി തന്നെ സഹയോഗം വിളയിക്കുന്നതാണ്. ശരി.

എല്ലാ സ്വ-അഭ്യാസികളായ വേഷാമ്പലുകൾക്ക്, സദാ ഏകാന്തവാസികൾക്ക്, ഏകാഗ്രതയുടെ ശക്തി ശാലി ആത്മാക്കൾക്ക്, സ്വ-അഭ്യാസത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ സർവ്വ നിരാശരെയും സദാ സന്തുഷ്ടരാക്കി മാറ്റുന്നവർക്ക്, സദാ സർവ്വ ശക്തികളെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നവർക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ സ്വ-അഭ്യാസി, സ്വരാജ്യ അധികാരി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, മഹാവീരന്മാർക്ക്, പുതിയ പുതിയ കുട്ടികൾക്ക്,

എല്ലാവർക്കും ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സന്തോഷം സമരണകളും നമസ്കാരവും.

ഒരാൾ വരുന്നു. മറ്റൊരാൾ പോകുന്നു. വരവിന്റെയും പോക്കിന്റെയും മേളയാണ്. ബാപ്റ്റിസ്മം എല്ലാ കുട്ടികളെയും കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. പുതിയവരാകട്ടെ, പഴയവരാകട്ടെ, ഭാഷ അറിയുന്നവരാകട്ടെ, അറിയാത്തവരാകട്ടെ, മുരളി മനസ്സിലാകുന്നവരാകട്ടെ മനസ്സിലാകാത്തവരാകട്ടെ, എങ്ങനെയുമാകട്ടെ ബാബയുടെതാണ്. സ്നേഹത്തോടുകൂടി ഇവിടെ എത്തി ചേർന്നില്ലേ. ബാബക്ക് ഏതു കാര്യത്തിന്റെ വിശപ്പാണുള്ളത്? സ്നേഹത്തിന്റെ. വിവേകത്തിന്റെ വിശപ്പല്ല. ബാബ സ്നേഹമാണ് നോക്കുന്നത്, അതും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്നേഹം. എത്രമാത്രം നിഷ്കളങ്കരായോ അത്രയും സത്യമായ സ്നേഹമായിരിക്കും. ചാതുര്യത്തോടുകൂടിയ സ്നേഹമല്ല, നിഷ്കളങ്കരായ കുട്ടികളാണ് ഏറ്റവും പ്രിയം. ജ്ഞാന സാഗരം നന്നെപ്പോയിട്ട് ഉള്ളതു പോലെ നിഷ്കളങ്കരുടെ നാമം നന്നെപ്പോയിട്ട് ഉള്ളതു പോലെ. രണ്ടിന്റെയും ഓർമ്മ പിന്നെ ഉണ്ടാകും. പുതിയ പുതിയ കുട്ടികൾ ഭാവനയുള്ള നല്ല കുട്ടികളാണ്. ശരി.

പാർട്ടികളുമായി അവ്യക്ത ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ വ്യക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ച

1. സദാ സ്വയത്തെ ഡബിൾ ലൈറ്റ് ഫരിസ്ഥ എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഫരിസ്ഥ എന്നാൽ തന്നെ ഡബിൾ ലൈറ്റ്. എത്രമാത്രം ഭാരം ഫരിസ്ഥമാകുന്നുവോ അത്രയും സ്വയത്തെ ഫരിസ്ഥ എന്ന് അനുഭവം ചെയ്യും. ഫരിസ്ഥ സദാ തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തിളങ്ങുന്നതു കാരണം സ്വാഭാവികമായും സർവ്വരെയും തന്നിലേക്കു ആകർഷിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഫരിസ്ഥകൾക്ക് ദേഹവുമായോ ദേഹത്തിന്റെ ലോകവുമായോ ഒരു ബന്ധവുമുണ്ടാകില്ല. അവർ ശരീരത്തിലിരിക്കുന്നതു തന്നെ സേവനാർത്ഥമാണ് അല്ലാതെ ബന്ധങ്ങളുടെ ആധാരത്തിൽ അല്ല. ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളുടെ ആധാരത്തിൽ അല്ല കഴിയുന്നത്, സേവനത്തിന്റെ സംബന്ധങ്ങളുടെ ആധാരത്തിലാണ് കഴിയുന്നത്. സംബന്ധം വിചാരിച്ചല്ല ഗൃഹസ്ഥത്തിൽ കഴിയേണ്ടത്, സേവനമെന്നു മനസ്സിലാക്കി വേണം കഴിയുവാൻ. വീട് അതു തന്നെയാണ്, കുടുംബവും അതു തന്നെയാണ്, പക്ഷെ സേവനാർത്ഥമുള്ള സംബന്ധമാണ്. കർമ്മബന്ധത്തിനു വശപ്പെട്ടല്ല കഴിയേണ്ടത്. സേവനത്തിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്നൊന്നുമുണ്ടാവില്ല. എങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളുമാകട്ടെ സേവനത്തിന്റെ സംബന്ധം പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. എവിടെ ദേഹമുണ്ടോ അവിടെ വികാരമുണ്ട്. ദേഹത്തിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ വികാരങ്ങൾ വരും. ദേഹ സംബന്ധമില്ലെങ്കിൽ വികാരമില്ല. ഏതൊരു ആത്മാവിനെയും സേവനത്തിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ കാണുമെങ്കിൽ വികാരം ഉത്പന്നമാകില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഫരിസ്ഥകളായിട്ടിരിക്കും. ബന്ധങ്ങളായിട്ടിരിക്കരുത്. എവിടെയാണോ സേവാ ഭാവമുള്ളത് അവിടെ സദാ ശുഭ ഭാവന ഉണ്ടായിരിക്കും, മറ്റൊരു ഭാവവുമുണ്ടായിരിക്കില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരെ പറയാം അതിയായി വേറിട്ടിരിക്കുന്നവർ, അതിയായി പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ, കമല പുഷ്പ സമാനമെന്ന്. സർവ്വ പുരുഷന്മാരിൽ ഉത്തമ ഫരിസ്ഥയാകു അപ്പോൾ ദേവതയാകും.

2. എല്ലാവരും ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിമാരും, ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും ഉപരിയായി സുഖ ലോകത്തിന്റെ അനുഭവം എന്നു മനസ്സിലാക്കിയാണോ നടക്കുന്നത്? ആദ്യം ദുഃഖത്തിന്റെ ലോകത്തിന്റെ അനുഭവിയായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ദുഃഖ ലോകത്തിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു വന്ന് സുഖ ലോകത്തിന്റെ അനുഭവിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. സുഖത്തിന്റെ ഒരു മന്ത്രം കിട്ടിയപ്പോൾ ദുഃഖ ലോകം സമാപ്തമായി. സുഖ ദാതാവിന്റെ സുഖ സ്വരൂപ ആത്മാക്കളാണ്. സുഖ സാഗരമായ ബാബയുടെ കുട്ടികളാണ് - ഇതാണ് കിട്ടിയ മന്ത്രം. മനസ്സ് ബാബയുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞെങ്കിൽ പിന്നെ ദുഃഖം എവിടെ നിന്നും വന്നു. മനസ്സിനെ ബാബയിൽ അല്ലാതെ മറ്റെവിടെയെങ്കിലുമൊക്കെ ചേർക്കുമ്പോഴാണ് ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നത്. മനസ്സ് ഭവ സ്ഥിതിയിലാണെങ്കിൽ ദുഃഖമുണ്ടാവില്ല. അപ്പോൾ മനസ്സ് ബാബയുടെ നേർക്കോണോ മറ്റെവിടെയെങ്കിലുമാണോ? തല തിരിഞ്ഞ വഴിക്കു പോകുമ്പോഴാണ് ദുഃഖമുണ്ടാകുന്നത്. നേരെ വഴി കിടക്കുമ്പോൾ വളഞ്ഞ വഴിയെ പോകുന്നതെന്തിനാണ്? ഏതു വഴിയെ പോകരുത് എന്നാണോ വിലക്കിയിട്ടുള്ളത് ആ വഴിയെ പോയാൽ ഗവൺമെന്റു പോലും ശിക്ഷിക്കും. ആ വഴി അടച്ചെങ്കിൽ എന്തിനാണ് ആ വഴിയെ പോകുന്നത്? ശരീരവും നിന്റെ, മനസ്സും നിന്റെ, ധനവും നിന്റെ, എന്റെ യാതൊന്നുമില്ലയെങ്കിൽ ദുഃഖം എവിടെ നിന്നും വന്നു. നിന്റെ ആണെങ്കിൽ ദുഃഖമില്ല. എന്റെയാണെങ്കിൽ ദുഃഖമുണ്ട്. നിന്റെ നിന്റെ എന്നു പറഞ്ഞ് നിന്റെയായി.

3. സദാ ഒരു ബലം ഒരു വിശ്വാസം, ഈ സ്ഥിതിയിലാണോ കഴിയുന്നത്? ഒരാളിൽ വിശ്വാസം എന്നാൽ ലർത്ഥം ബലത്തിന്റെ പ്രാപ്തി. അങ്ങനെ അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ? നിശ്ചയബുദ്ധി വിജയി, മറ്റൊരു വാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ - ഒരു ബലം, ഒരു വിശ്വാസം. നിശ്ചയബുദ്ധി വിജയിക്കാതിരിക്കുക - അസാധ്യം. സ്വയത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും സങ്കല്പ മാത്രം സംശയം വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ - ഇത് നടക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നൊക്കെ - എങ്കിൽ വിജയിക്കില്ല. സ്വയത്തിൽ, ബാബയിൽ, ഡ്രാമയിൽ പൂർണ്ണ നിശ്ചയമുണ്ടെങ്കിൽ

വിജയം ലഭിക്കാതിരിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല. വിജയം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഏതോ പോയന്റിൽ നിശ്ചയത്തിനു കുറവുണ്ട്. ബാബയിൽ നിശ്ചയമുണ്ടെങ്കിൽ സ്വയത്തിലും നിശ്ചയമുണ്ട്. മാസ്റ്റർ ആണല്ലോ. മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനാണെങ്കിൽ ഡ്രാമയിലെ ഓരോ കാര്യങ്ങളെയും നിശ്ചയബുദ്ധിയോടു കൂടി കാണും. അങ്ങനെയുള്ള നിശ്ചയ ബുദ്ധി കൂട്ടികളുടെ ഉള്ളിൽ സദാ ഈ ഉണർവ്വുണ്ടായിരിക്കും - എന്റെ വിജയം നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള വിജയികളാണ് വിജയമാലയിലെ മുത്തുകളാകുന്നത്. വിജയം അവരുടെ സമ്പത്താണ്. ജന്മ സിദ്ധ അധികാര രൂപത്തിൽ ഈ സമ്പത്ത് പ്രാപ്തമാണ്.

മാതാക്കളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച

ബാപ്ദാദ സദാ മാതാക്കളെ നമസ്കരിക്കുന്നു കാരണം മാതാക്കൾ സദാ സേവനത്തിൽ ചുവടുക്കൽ മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്നവരാണ്. ബാപ്ദാദ മാതാക്കളുടെ ഗുണഗാനം പാടുകയാണ്, എത്ര ശ്രേഷ്ഠ മാതാക്കളായി മാറിയിരിക്കുന്നു, അത് കണ്ട് ബാപ്ദാദ ഹർഷിതനാവുകയാണ്. സദാ ഈ ഭാഗ്യത്തെ സ്മൃതിയിൽ വെച്ച് സന്തോഷമായിട്ടിരിക്കൂ. മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ പാട്ട് സദാ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കണം - മാതാക്കൾക്ക് വേദേ പണി തന്നെ എന്താണുള്ളത് ! ബ്രാഹ്മണരായി ഇനി പാടുക ആടുക - ഇതു തന്നെ പണി. മനസ്സിൽ പാട്ടു പാടു, മനസ്സിൽ നൃത്തമാടു. ഓരോ ജഗത് മാതാവ് ഒരു ദീപം കൊളുത്തുകയാണെങ്കിൽ എത്ര ദീപങ്ങൾ തെളിയും. ജഗത്തിന്റെ അമ്മമാർ ജഗത്തിന്റെ ദീപം തെളിക്കുന്നവരാണ്. ദീപം തെളിഞ്ഞ് തെളിഞ്ഞ് ദീപമാലയായി തീരും. ശരി.

ചോദ്യം:- സേവനത്തിനുള്ള എളുപ്പ മാർഗ്ഗം, സർവ്വരെയും ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള എളുപ്പ മാർഗ്ഗം അഥവാ പുരുഷാർത്ഥം ഏതാണ്?

ഉത്തരം - ഹർഷിത മുഖം. സദാ ഹർഷിതരായിരിക്കുന്നവർ സ്വാഭാവികമായും സർവ്വരെയും ആകർഷിക്കുന്നു കൂടാതെ എളുപ്പത്തിൽ സേവനത്തിനു നിമിത്തമായി തീരുന്നു. ഹർഷിത മുഖം സന്തോഷത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. സന്തോഷം നിറഞ്ഞ മുഖം കാണുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും എല്ലാവരും ചോദിക്കും - എന്ത് നേടി, എന്ത് കിട്ടി ! സദാ സന്തോഷമായിട്ടിരിക്കൂ - ആരായിരുന്നു, ആരായി തീർന്നു. ഇതിലൂടെ തന്നെ സേവനം നടക്കും.

ചോദ്യം :- തിലകത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ഏത് തിലകം ധാരണ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ സദാ ലഹരിയിലും സന്തോഷത്തിലും കഴിയാം?

തിലകത്തിന്റെ അർത്ഥം സ്മൃതി സ്വരൂപം. സദാ സ്മൃതി ഉണ്ടായിരിക്കണം ഞങ്ങൾ സിംഹാസനസ്ഥരാണ്. ഞങ്ങൾ അതേ സിംഹാലയമായ ആത്മാക്കളാണ്, പ്രഭു സിംഹാസനത്തിന്റെ അധികാരികളായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ സ്മൃതിയിലിരുന്നാൽ സദാ ലഹരിയും സന്തോഷവുമുണ്ടാകും. അല്ലെങ്കിലും പറയാറുണ്ട് സിംഹാസനവും ഭാഗ്യവും. സിംഹാസനസ്ഥരാകാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. സദാ ശ്രേഷ്ഠ സിംഹാസനവും ഭാഗ്യവുമുള്ള ആത്മാക്കളാണ്. ഈ ലഹരിയും സന്തോഷവും സദാ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

വരദാനം :- ഓർമ്മയിലൂടെയും സേവനത്തിലൂടെയും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും സമാപ്തമാക്കുന്ന ദീപത്തിൽ ബലിയാകുന്ന സത്യമായ ഈയാംപാറ്റകളായി ഭവിക്കും:-

ഏതു കൂട്ടികളാണോ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും സദാ മുഴുകിയിരിക്കുന്നത് അവർ എല്ലാ കറക്കങ്ങളിൽ നിന്നും സഹജമായി മുക്തരായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ സംബന്ധങ്ങളുടെ പ്രശ്നത്തിൽ, ചിലപ്പോൾ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ, എപ്പോഴാണോ ബുദ്ധിയിൽ ദീപമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാതാകുന്നത് അപ്പോഴേ ഇങ്ങനെയുള്ള വൃർത്ഥമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും സമാപ്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ദീപത്തിൽ ബലിയാകുന്നവർ ദീപത്തിനു സമാനമാകുന്നു. ബലിയാകുന്നവർ എന്നാലർത്ഥം ലയിച്ചു ചേർന്നു പോകുന്നവരാണ് സത്യമായ ഈയാംപാറ്റകൾ.

സ്റ്റോഗൻ:- ആരാണോ സത്യമായ പവിഴമായത് അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടിൽ ഇരുമ്പിനു സദൃശരായ ആത്മാക്കൾ പോലും സ്വർണ്ണമായി മാറുന്നു.